

322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἦκιστ' αὐτὸν ἐλπίζω
 συνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς ταῦτ'
 οὖν αὐτῷ χρώμενος ὀνήσῃ τε αὐτὸς καὶ ἐκείων πλείστα
 ὠφελήσεις. ἔαν δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ· “ Πλάτων, ὡς
 5 ἔοικεν, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία συμφέροντα εἰδέναι,
 ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὰ
 βέλτιστα οὐ πρόποτε ἀναστὰς ἐφθέγγετο,” πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν
 ὅτι Πλάτων ὀψὲ ἐν τῇ πατρίδι γέγονεν καὶ τὸν δῆμον κατέ-
 b λαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰθισμένον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν
 πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου συμβουλῇ πράττειν· ἐπεὶ
 πάντων ἂν ἤδιστα καθάπερ πατρὶ συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ
 μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾤετο, πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν.
 5 ταῦτόν δ' ὄϊμαι δρᾶσαι ἂν καὶ τὴν ἐμὴν συμβουλήν. εἰ γὰρ
 δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν ἐκτός
 c ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ συμβουλήs. εὐτύχει.

5

Πλάτων Ἑρμεία καὶ Ἑράστῳ καὶ Κορίσκῳ
 εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ δέξησθε,
 5 εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν· οἰκεῖτε γὰρ δὴ γείτονές
 τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ
 d μέγιστα ὠφελεῖν. Ἑρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἵππων πλῆθος οὔτε
 ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγενομένου
 γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύνამις, ἢ φίλων βεβαίωιν τε
 καὶ ἦθος ἐχόντων ὑγίης· Ἑράστῳ δὲ καὶ Κορίσκῳ, πρὸς τῇ
 5 τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ, φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρων
 ὢν, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους
 e φυλακτικῆς καὶ τιμῆς ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἄπειροι γάρ

a 1 ἐλπίζω scr. rec. : ἐλπίζων AZO a 2 ταῦτ' οὖν ZO² :
 ταυτὸν AO a 5 τὰ] τὸ A a 7 εἰπεῖν ὅτι re vera A : εἰπεῖν
 ἔστιν ὅτι vulg. c 4 τύχην ZO² : ψυχὴν AO

εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν συχνὸν
 διατετριφέναι τοῦ βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα
 μὴ ἀναγκάζονται τῆς ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ
 ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζρόνως ἢ δεῖ. 5
 ταύτην δ' αὖ τὴν δύναμιν Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε, ὅσα
 μήπω συγγεγονότι, καὶ τέχνη δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί 323
 οὖν δὴ λέγω; σοὶ μὲν, Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἐράστου καὶ
 Κορίσκου πλέονα ἢ σύ, φημί καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ
 ῥαδίως εὐρήσειω σε ἀξιοπιστότερα ἢθη τούτων τῶν γειτόνων·
 ἔχεσθαι δὴ παντὶ συμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων τῶν 5
 ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Κορίσκῳ δὲ καὶ Ἐράστῳ
 πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι σύμβουλός εἰμι καὶ πειρᾶσθαι ταῖς
 ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας συμπλοκῆν. b
 ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πη λύειν δοκῆ—τὸ γὰρ ἀνθρώ-
 πινον οὐ παντάπασιν βέβαιοι—δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς
 πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολῆν· οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ
 αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ 5
 λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπωδῆς ἡστινοσοῦν μᾶλλον
 ἂν συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν
 φιλότιτά τε καὶ κοινωσίαν, ἣν ἂν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες c
 ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρείκη,
 κύρια τὰ νῦν κεχρησμοφδημένα ἔσται. τὸ δὲ ἂν μὴ δρῶμεν
 ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημί
 δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειω, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. 5

Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι
 χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μή, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ
 δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἐστὶν πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ
 καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὅ ἐστιν δίκαιον, ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα d
 μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ, καὶ τὸν τῶν

e 3 τούτων προσδεῖν Z et in marg. A³ O²: om. A O e 4 μὲν
 Z O²: om. A O e 5 ἢ Z O²: ἢ A O b 4 μομφῆς in marg.
 iterat A² b 7 συμφῦσαι A² (su s. v.) O²: ἐμφῦσαι A Z O c 1 γρ.
 ἦν ἂν μὲν φιλοσοφῶμεν A³ O²: ἦν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν A Z O
 d 1 γρ. ἅμα A³ O² cum Eus.: μάλα A Z O d 2 τῇ A² (s. v.) Z O²
 Eus.: om. A O παιδιᾷ] παιδεία libri cum Eus.

πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ τε
 ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομύνυτας, ὄν, ἂν ὄντως
 5 φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων
 εὐδαιμόνων.

Z

Πλάτων τοῖς Δίῳνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις
 εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζεω δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν
 10 αὐτὴν ἣν εἶχεν καὶ Δίῳν, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ
 324 μοι, καθ' ὅσον οἶός τέ εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν
 δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, σύμφημι κοινω-
 νήσειν, εἰ δὲ μή, βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς δ' ἦν ἡ
 ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζω ἀλλ' ὡς
 5 εἰδῶς σαφῶς εἴποισ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Συρακούσας
 ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς, Δίῳν εἶχε
 τὴν ἡλικίαν ἣν τὰ νῦν Ἰππαρίνος γέγονεν, καὶ ἦν ἔσχην
 b τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων, Συρακοσίους οἰεσθαι
 δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκούντας·
 ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ τις θεῶν καὶ τούτου εἰς τὴν αὐτὴν
 δόξαν περὶ πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειεν.
 5 τίς δ' ἦν ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι
 νέῳ καὶ μὴ νέῳ, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 διεξελθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἔπαθον· ᾤθηην, εἰ
 θάπτον ἑμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως
 c εὐθὺς ἰέναι. καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων
 τοιαῖδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε πολιτείας

d 4 ἂν ὄντως] εἰν ὀρθῶς Eus. d 9 ἐπεστείλατέ μοι in marg. A²:
 in textu ἐπεστείλατε sed ε (post π) et τ ex emend. A², μοι s. v. A²
 a 1 λόγῳ Z et φ s. v. A² O²: λόγοις A O a 3 βουλεύσεσθαι O²
 (σ s. v.): βουλεύεσθαι A O b 3 ὥστε A² (τ s. v.) O²: ὡς γε A O
 αὐτὴν in marg. O²: αὐτῶν A O